

נר שמואל

לענין ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון כ"ז באדר א תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - פ"ד

1. ברייתא הרי זה גיטך ע"מ שתנשאי לפלוני - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא. מה הכוונה?
  - א. רב נחמן בהו"א - לא תנשא לו, שמא יאמרו נשיהן נותנין במתנה, ואם נשאת לאחר - לא תצא כדי שלא להחזיק את התנאי. ונדחה - כיצד יתכן שמשום גזירה לא תצא ונתיר אשת איש שהרי לא נתקיים התנאי.
  - ב. אלא אמר רב נחמן - אם נשאת לאותו פלוני - לא תצא, כיון שמשום גזירה לא מוציאים.
  - ונדחה - משמע שלאחר תינשא, והרי צריכה לקיים את התנאי, ואין לומר שיכולה להנשא היום לאחר וכשלמחר תתגרש יתקיים התנאי, וכשיטת רב נחמן שהאומר קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר, שיישן היום ואין חוששין שמא יישן למחר, [ולא כר' יהודה שלא ישן] כיון שדווקא שם בידו להחזיק עצמו שלא ישן וכגון שידקור עצמו בקוץ כל היום, אבל היא אינה יכולה להתגרש בע"כ כדי להנשא לפלוני.
  - ג. רבא - לו לא תנשא - שמא יאמרו נשותיהם נותנין במתנה, לאחר לא תנשא - כיון שצריך לקיים התנאי. ואם נשאת לו - לא תצא משום הגזרה, לאחר - תצא, כיון שצריך לקיים התנאי. ומצינו ברייתא כרבא.
2. ה"ז גיטך ע"מ שתעלי לרקיע, שתרדי לתהום, שתבעי קנה של ד' אמות, שתביאי לי קנה בן ק' אמה, שתעברי את הים הגדול ברגליך - כיצד הדין? לרבנן - אינו גט. לרבי יהודה בן תימא - הגט חל כיון שהכלל הוא שכל תנאי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו, כוונתו רק להפליגה בדברים וכשר. ופסקו הלכה כמותו ואף הוכיחו כמותו מלשון המשנה.
  3. הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, לאבוי - כמו הדין הקודם. לרבא - יכולה לאכול וללקות. אלו קושיות הקשו על דעותיהם?
    - א. על רבא - ברייתא: הרי זה גיטך ע"מ שתבעלי לפלוני, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט, על מנת שלא תבעלי לאבא ולאבוי - אין חוששין שמא נבעלה להן, ומכך שלא שנו ע"מ שתבעלי לאבא ולאבוי משמע כאבוי. יענה רבא - בשר חזיר תאכל ותלקה, שפלוני יבעלה תשחדהו בממון, אבל אביה וכי זה תלוי בה, מנין שהוא ירצה לעבור איסור.
    - ד. על אבוי - הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, ואם היתה זרה על מנת שתאכלי בתרומה, ואם היתה נזירה ע"מ שתשתי יין, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט. יענה אבוי - ברייתא זו כרבנן אך ר' יהודה בן תימא שהלכה כמותו מכשיר.
  4. מדוע המתנה על מנת שתאכלי חזיר אינו נחשב מתנה על מה שכתוב בתורה שתנאו בטל?
    - א. רב אדא ב"ר איקא - דווקא כגון שמקדשה על מנת שאינו מתחייב שאר כסות ועונה שהוא עוקר, אבל כאן היא עוקרת.. דחה רבינא - היא עקרה כדי לקיים תנאו ונמצא שהוא גרם.
    - ב. רבינא - דווקא בשאר כסות ועונה שוודאי יעקור, אבל כאן אינו מכריחה לא תאכל ולא תתגרש..
  5. האומר כנסי שטר חוב זה ולא אמר לה 'הא גיטך' כיצד דינו?

לר"ש בן אלעזר: אינו גט עד שיטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הי גיטך. אך לדעת רבי: אינו צריך ליטלו ומספיק שיאמר כעת. חזקה העמיד את משנתנו כרשב"א, ר' יוחנן אמר שמשנתנו אתיא אפילו כרבי שצריך תנינה שניה כיון שקנאתו בקניה הראשונה ליפסל לכהונה.
  6. שנינו במשנתנו שאם כתב בתוך הגט חוץ מפלוני אף אם חזר ומחקו פסול. כיצד הדין אם הבעל אמר כך לסופר ולעדים?
    - א. רב ספרא - בין אם אמר כך אחר כתיבת התורף ובין אם אמר כך קודם כתיבת התורף, אם חזר בו בשעת מסירה כשר, כיון שנכתב ע"ד הסוף.
    - ב. רבא - לא שנו אלא לאחר התורף, אבל לפני התורף - אפילו על פה נמי פסול, כיון שנכתב על דעת תנאי זה. ורבא לשיטתו - שאמר לסופרים השתיקו את הבעל עד לאחר כתיבת התורף.